

Тој е основоположник на македонското средновековно царство, роден околу 945 година во Охридската престолнина во областа - Мокра.

Цар Самоил се истакнува како извонреден војсководец, човек кој не знае да мирува, тиранин додека во житијата се бележи дека бил со сила непобедлив и со моќ несовладлив.

Во 969 година заедно со своите браќа Давид, Мојсеј и Арон учествува во востанието против бугарската власт. После 976 година, учествувал во востанието против византиската власт.

Самоил со помош на своите војсководители и синот Гаврило Радомир успеал да собере голема војска и да изгрди борбена тактика со која можел да води успешни војни против Византија.

Стратегијата се сведувала на брз и изненаден напад врз Византија. Самоил и неговите војководци го пуштале противникот да мине низ тесните долини, а на враќање во заседа го пречекувале и уништувале. Ваквата стратегија овозможила македонската војска долго да и се спротиставува на Византија.

Востанието било кренато во 969 година и била остранета бугарската власт од Југозападна Македонија со што била создадена нова словенска држава која во науката е позната како Македонско словенско царство, односно Самоилово царство.

За неполни 6 месеци во текот на 976 година умираат браќата на Самоил, по што тој останува единствен владетел (монарх) на целата држава.

По сите овие големи територијални освојувања кон крајот на X век од Рим на Самоил му била дадена согласност за царска круна.

Крунисувањето за цар било извршено на свеченост кон крајот на X и почетокот на XI век во царската престолнина Преспа. Круната на македонскиот цар била направена од злато и била украсена со скапоцени камења и бисери, по што Македонската престолнина и патријаршкиот престол, од Преспа биле преместени во Охрид.

По неговото крунисување, околу 1000 година, Македонското царство прераснало во најмоќна држава на Балканот, која била силен противник на Византиското Царство.

Сепак византиската војска успеала на 29 јули 1014 година, заобиколувајќи ја планината Беласица, да ја нападне војската на цар Самоил, која претпрела страшен пораз.

Византиската одмазда над заробените војници била сурова, тие ослепиле околу 14.000 Самоилови војници, при што на секој 100-ти војник му било оставено по едно око за да може да ги води своите другари до својот цар.

Цар Самоил потресен од судбината на војниците починал на 6 октомври 1014 година, на 70-годишна возраст и бил погребан во соборната црква во Ахил.

Како законски наследник, тој го поставил синот Гаврило Радомир, по што Самоиловото царство останало независно уште 4 години по смртта на својот водач.

Цар Самоил е најзначајната личност од политичката историја на Македонија и македонскиот народ, кој остави траен белег во формирањето на македонската средновековна држава.

Споменикот на овој голем македонски цар, авторот Димитар Филиповски го изготвуваше околу 1 година. Истиот е висок 5 метри, поставен е на 3,5 постамент, а тежи 55 тони.

Поставен на плоштадот Македонија, споменикот на Цар Самоил е уште едно грандиозно дело кое говори за македонската историја.

- Концепцијата на овој споменик е всушност претстава за еден владар, еден крал кој што седи на својот престол, држејќи во раката скиптар. Овој споменик во себе има инкорпорирано одредени артефакти, тоа се делови од црквата Св Пантелејмон во Нерези, бидејќи временски припаѓа на тој период. Тоа се апликациите кои се наоѓаат на престолот од неговата лева и десна страна, посочува Филиповски.

На споменикот вметнати се и одредени знаци кои биле пронајдени на гробот на цар Самил во црквата Св „Ахил“.

Историјата на македонскиот народ уште еднаш се потврдува и со Самоиловата тврдина во Охрид, која јасно говори за историското постоење на македонското царство, но и на македонскиот цар Самоил.